

Op 24 mei jl. besliste het Amsterdamse gerechtshof dat Jort Kelder (toen hoofdredacteur van het zakenblad Quote) onrechtmatig handelde door Bram Moszkowicz een 'maffia-maatje' te noemen. 'Beroepsleugenaar' en andere kwalificaties van Kelder waren niet onrechtmatig. Beide partijen betoonden zich voor de camera geheel tevreden. Strafpleiters in het land hebben zo hun bedenkingen.

Arrest over 'beroepsleugenaar' kritisch onthaald 'Een advocaat is toch kwetsbaar in dit méetier'

Advocaat Nico Meijering schreef een week na het arrest in *de Volkskrant* dat 'de strafadvocatuur als grote verliezer uit de strijd Moszkowicz-Kelder is gekomen'. De Oldenzaalse strafrechtadvocaat Geerdink ziet dat heel anders: 'Ik heb geen last van die affaire, het gaat niet over mij als strafadvocaat. Ik ken het arrest niet helemaal, maar als de rechter gezien het dossier zo heeft geoordeeld, dan is dat nu eenmaal rech-

Theo Hiddema, strafpleiter te Maastricht, heeft heel wat minder op met het arrest. 'Ik vind de kwalificatie "beroepsleugenaar" erger dan "maffiamaatje", want dat laatste is kleurrijk en iedereen weet dat Moszkowicz geen deel uitmaakt van de maffia. Ik zou deze strijd niet hebben opgezocht, maar eenmaal verstrikt in de procedure laat het hof de stem des volks doorwegen in juridische overwegingen in plaats van de advocaat ertegen te beschermen. Een advocaat is toch kwetsbaar in dit méetier.'

'Ernstige misstand'

Strafadvocaat Ben Bentem, ook in Oldenzaal, bekritiseert Moszkowicz én het arrest.

Kelder en Moszkowicz na de uitspraak

'Moszkowicz is een uitstekend strafpleiter, maar hij schiet soms te ver door, zoals met dat dansen met Bouterse, die werd verdacht van moorden op onder anderen advocaten. Hoe moet je omgaan met je cliënt? De grens is moeilijk te bepalen. Ik zou zeggen: geen vriendschap maar wel vriendschappelijke omgang.' Heeft de strafadvocatuur volgens hem verloren? Bentem: 'Ik heb als strafadvocaat van dit arrest geen enkele last, maar "beroepsleugenaar" is van den zotte. Als ik "maffiamaatje" zou worden genoemd, zou ik denken "laat maar zwammen".'

Dus beroepsleugenaar is toch erger dan maffiamaatje? Het oog van Taru Spronken, advocaat en hoogleraar strafprocesrecht in Maastricht, viel aanvankelijk vooral op de kortste rechtsoverweging (4.19). Spronken: 'Het hof zegt dat indien de beschuldiging van vriendschappelijke betrekkingen met de onderwereld juist zou zijn, dat een ernstige misstand oplevert. O ja? De advocaat gaat dan toch nog niet over de schreef? Wat zijn dat dan, die "vriendschappelijke betrekkingen" en wie bepaalt wie tot de onderwereld behoort? Het is een zorgelijk vage normerende uitspraak. Wat te denken van goede relaties met belangrijke zakelijke cliënten in de commerciële civiele prak-

tijk? Het hof had beter moeten formuleren. Waarschijnlijk zal het een onderwerp zijn op de najaarsvergadering van de Nederlandse Vereniging van Strafrechtadvocaten.'

Spronken viel er aanvankelijk niet zo over dat het hof de term beroepsleugenaar toelaat. Maar bij nader inzien vindt ze het toch merkwaardig dat het hof overweegt dat het een negatief waardeoordeel is 'zoals dat in het algemeen wel vaker wordt gehoord over strafrechtadvocaten wanneer deze de waarheidsvinding achterstellen bij het dienen van het belang van hun cliënt'. Hoe denkt het hof nu immers over strafrechtadvocaten? Deze week schrijft ze in de Nieuwsbrief Strafrecht: 'De rol van strafrechtadvocaten (...) is het dienen van het belang van hun cliënten. Weliswaar is deze rol gebonden aan bepaalde regels (...) maar het is algemeen aanvaard – althans tot nu toe – dat de waarheidsvinding niet het primaire doel is dat de advocaat behoort na te streven (...). [Het is] regel dat de cliënt niet hoeft mee te werken aan zijn eigen veroordeling en dus de advocaat ook niet aan de veroordeling van zijn cliënt. Maakt dit de advocaat tot beroepsleugenaar?' (LH)

Spronken: 'Het is algemeen aanvaard dat de waarheidsvinding niet het primaire doel is dat de advocaat behoort na te streven'